

Sygn. akt IC 3567/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Kołodziejczyk

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2019 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. w W.

przeciwko J. K.

o zapłatę kwoty 1293,04 zł

I. oddala powództwo;

II. ustala i przyznaje na rzecz kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego – adw. J. W. wynagrodzenie w kwocie 221,40 zł, które poleca wypłacić z zaliczki uiszczonej przez powoda wpisanej pod pozycją (...);

III. zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Kłodzku kwotę 111,30 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki.

(...)

UZASADNIENIE

Bank (...) (poprzednio Bank (...)) S.A. w W. wniósł pozew przeciwko J. K. o zapłatę kwoty 1293,04 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 1000 zł od dnia 23 sierpnia 2016r. do dnia zapłaty, z tytułu umowy kredytu ratalnego i umowy o kartę kredytową nr (...) z dnia 12 listopada 2013r. Na kwotę dochodzoną pozew składa się: kwota 1000 zł, tytułem niespłaconej należności głównej, kwota 40,23 zł, tytułem odsetek umownych, kwota 174,14 zł, tytułem odsetek karnych, kwota 62,67 zł, tytułem prowizji, kwota 16 zł, tytułem opłat.

Pozwany, zastępowany przez kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu, wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając, że wydruki z wewnętrznych systemów bankowych, ksiąg bankowych nie mogą stanowić dowodu na istnienie zobowiązania oraz jego wysokości i powinny być traktowane jedynie, jako twierdzenia powoda. Podniósł, że pomiędzy treścią przedłożonej przez powoda historii rachunku a treścią umowy kredytu ratalnego i umowy o kartę kredytową wynika sprzeczność co do kwot zobowiązania pozwanego. Zarzucił ponadto, że powód w żaden sposób nie wykazał zasadności ani wysokości zgłoszonego żądania zasądzenia świadczeń ubocznych, których się domaga.

W piśmie z dnia 6.05.2019r. powód podtrzymał swoje stanowisko, wyjaśnił, że dochodzi roszczenia, powstałego z tytułu przyznanego i wykorzystanego przez pozwanego limitu kredytowego na podstawie zawartej umowy o kartę. Wskazał, że prawo do naliczania odsetek umownych zastrzeżone zostało w pkt VIII. 8 umowy o kartę, do naliczania odsetek karnych w części III § XX, prawo i wysokość naliczonych opłat za czynności wynika z § XXIII umowy (Tabela opłat i prowizji). Poinformował zarazem, że w dniu 1.04.2019r. zmienił nazwę na (...) Bank (...) S.A.

Stan faktyczny:

W dniu 12.11.2013r. pozwany zawarł z S. A. (Spółka Akcyjna) z/s w P. Oddział w P. z/s w W. (poprzednikiem prawnym powoda) umowę kredytu ratalnego i umowę o kartę kredytową nr (...). Na podstawie umowy kredytu Bank udzielił pozwanemu kredytu ratalnego w wysokości 1328,04 zł na zakup pralki. Pozwany zobowiązał się do spłaty w 12 ratach kapitałowo – odsetkowych w wys. po 120,75 zł miesięcznie, począwszy od 20.12.2013r. Na podstawie umowy o kartę, Bank zobowiązał się wydać pozwanemu kartę oraz przyznać mu kredyt w postaci odnawialnego limitu kredytowego. W umowie zawarto postanowienie, że w terminie 2 lat od zawarcia umowy o kartę, Bank zawiadomi kredytobiorcę o wysokości przyznanego mu limitu kredytowego i jednocześnie doręczy kredytobiorcy kartę (§ VIII). Warunkiem korzystania z limitu miała być aktywacja karty (§ IX). W celu dokonania transakcji kredytobiorca miał autoryzować ją w sposób wskazany w Regulaminie. Dokonanie transakcji wymagało jej uwierzytelnienia przez Bank. Jeżeli kredytobiorca nie zwróciłby się do Banku o aktywację pierwszej karty w terminie do dnia zakończenia pierwszego okresu obowiązywania umowy o kartę, oznaczało to odstąpienie od umowy (§X). Kredytobiorca zobowiązał się do spłaty kwoty wykorzystanego limitu kredytowego, opłat i prowizji, odsetek umownych i odsetek za opóźnienie w terminie 20 dni od zakończenia okresu rozliczeniowego (§XII i XIII).

Dowód: umowa kredytu ratalnego i umowę o kartę kredytową nr (...) (k-32 i nast.)

W piśmie z dnia 24.12.2014r., adresowanym do pozwanego, Bank wypowiedział umowę kredytu/limitu nr (...), w związku z brakiem spłaty wymagalnych należności w wys. 1177,99 zł.

Dowód: wypowiedzenie z potwierdzeniem nadania (k-63 i nast.)

W dniu 23.08.2016r. powód wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którym stwierdził, że w księgach Banku figuruje wymagalne zobowiązanie pozwanego z tytułu umowy nr (...) z dnia 12.11.2013r. w wysokości 1293,04 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg banku (k-30)

W piśmie z dnia 20.07.2016r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1279,10 zł w związku z niewywiązaniem się z warunków umowy kredytu ratalnego i umowy o kartę kredytową nr (...) z dnia 12 listopada 2013r.

Dowód: pismo powoda z dnia 20.07.2016r. (k-31)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 353§1 kc, zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno – gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego (art. 354§1 kc). Dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (art. 471 kc). Wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481§1 kc).

Odpowiedzialność kontraktowa znajduje zastosowanie między wierzycielem i dłużnikiem, którzy są stronami określonego stosunku zobowiązaniowego (art. 471 kc). Dłużnik nie wykonuje zobowiązania, jeżeli przez swoje zachowanie nie doprowadzi do osiągnięcia przez wierzyciela określonej kontraktem korzyści. Ciężar dowodu istnienia przesłanek odpowiedzialności kontraktowej w świetle art. 6 k.c., spoczywa na wierzycielu, jako osobie, która z tychże faktów wywodzi skutki prawne. Musi on zatem udowodnić istnienie ważnego zobowiązania o określonej treści, w stosunku do którego czyni dłużnikowi zarzuty jego naruszenia.

Na stronie powodowej spoczywał w pierwszej kolejności ciężar udowodnienia, że pozwanego łączyła z poprzednikiem prawnym powoda umowa kredytu, na podstawie której pozwany zobowiązany był do zapłaty określonej kwoty, tytułem

zwrotu, w ustalonym terminie, oraz do wykazania daty wymagalności roszczenia - w przypadku wcześniejszego wypowiedzenia umowy (art. 232 kpc w zw. z art. 6 kc).

Jak ustalono, strony łączyła umowa kredytu ratalnego i umowa o kartę kredytową nr (...) zawarta w dniu 12.11.2013r. Dochodzone w niniejszej sprawie roszczenie powód wywodził z umowy o kartę kredytową, na podstawie której Bank zobowiązał się wydać pozwanemu kartę oraz przyznać mu kredyt w postaci odnawialnego limitu kredytowego. W umowie zawarto postanowienie, że w terminie 2 lat od zawarcia umowy o kartę, Bank zawiadomi kredytobiorcę o wysokości przyznanego mu limitu kredytowego i jednocześnie doręczy kredytobiorcy kartę (§ VIII). Warunkiem korzystania z limitu miała być aktywacja karty (§ IX). W celu dokonania transakcji kredytobiorca miał autoryzować ją w sposób wskazany w Regulaminie. Dokonanie transakcji wymagało jej uwierzytelnienia przez Bank. Powód nie wykazał powyższych faktów, w szczególności, aby wydał (doręczył) pozwanemu kartę, zawiadomił go o wysokości limitu, że karta została aktywowana (w sposób wskazany w Regulaminie – którego powód nie przedłożył), że transakcje (jakie) zostały uwierzytelnione (art. 6 kc). Sąd podziela stanowisko, zawarte w odpowiedzi na pozew, iż dokumenty w postaci wyciągu z ksiąg banku czy wydruku historii rachunku – na które powołała się strona powodowa - nie korzystają z domniemania prawdziwości i autentyczności właściwych dokumentom urzędowym i nie stanowią dowodu na potwierdzenia istnienia wierzytelności (zobowiązania pozwanego wobec powoda), jej wysokości i wymagalności (art. 245 kpc). Zachodzi ponadto sprzeczność w identyfikacji umowy – powód przedłożył bowiem umowę o numerze (...) (k-32 i nast.) i na jej podstawie dochodził zapłaty, jak wynika z treści uzasadnienia pozwu, a zarazem powoływał się na wypowiedzenie umowy z dnia 24.12.2014r. (k-63) i wyciąg z ksiąg banku (k-30), które dotyczą zobowiązania pozwanego z tytułu umowy kredytu nr (...). Odmienne numery wskazują na istnienie dwóch stosunków umownych. Powód w żaden sposób nie wyjaśnił tej rozbieżności, tak więc trudno uznać jego twierdzenia o wysokości zobowiązania pozwanego, z tytułu umowy dołączonej do pozwu, za wiarygodne, skoro pozostałe dokumenty, powołane na poparcie tego stanowiska, dotyczą innego stosunku prawnego. Niezależnie od powyższego, rację miał pozwany (zastępowany przez kuratora, ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu), że powód nie wykazał roszczenia co do świadczeń ubocznych, powołując jedynie poszczególne postanowienia umowne, bez wskazania sposobu wyliczenia kwoty, dochodzonej tytułem skapitalizowanych odsetek, tj. w jakim okresie i w jakiej wysokości odsetki te zostały wyliczone, co uniemożliwiło weryfikację jego stanowiska przez Sąd. Nie uzasadnił też wysokości żądanej kwoty z tytułu opłat, powołując się jedynie na Tabelę opłat i prowizji (k-35), która to zawiera kilkadziesiąt różnych pozycji, a żadna z nich nie została konkretnie powołana i wykazana, przez co brak jakichkolwiek podstaw do uznania, że żądana kwota 16 zł, tytułem opłat, i 62,67 zł, tytułem prowizji, powodowi się należy.

Wynagrodzenie należne kuratorowi, ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, ustalono, zgodnie z wnioskiem, w oparciu o przepisy § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej z dnia 9 marca 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 536) i § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015, poz. 1800 ze zm.) w zw. z art. 2 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2016, poz. 623) w zw. z art. 130(4) § 1 kpc).

Orzeczenie w pkt III wyroku oparto na przepisie art. 84 ust. 1 powołanej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.